

Ancienneteten først regnes fra Lovens Ikrafttræden, saaledes at han da skulde begynde forfra. Det forekommer mig at være saa klart, at jeg slet ikke vilde have spurgt derom; hvis der ikke i § 23 var sagt, at for Overkøgen ved Sindsfygeanstalten i Aarhus skal Ancienneteten beregnes fra hans første Ansættelse. Jeg antager, at dette har sin Begrundelse i særlige Forhold, men at det ikke kan afgive noget Argument imod, at ogsaa for alle andre Embedsmænd Ancienneteten regnes fra deres første Ansættelse, hvad der isvrigt i andre Paragraffer ligesom er forudsat, f. Ex. med Hensyn til Afseesforerne i Netterne. Mit Spørgsmaal gaaer altsaa ud paa, om det ikke selvfølgelig er Mening, at enhver Embedsmand oppebærer det Gagetillæg, som tilkommer ham efter hans Ansættelse i Embedet. Derimod opstaaer der en Mængde Spørgsmaal med Hensyn til Forslyttelser fra et Embede til et andet. For at blive staaende ved, hvad der ligger mig nærmest, kan der vel ikke være Tvivl om, at naar en Amtmand flyttes til et andet Embede, saa medtager han sin Amtmandsanciennetet; men da her er Spørgsmaal om en Lønningslov, vilde det uden Tvivl have været det Correcteste, at dette udtrykkelig var blevet udtalt om Opværling fra eensartede Embeder med en eensartet Løn. Naar der altsaa var at tage Hensyn til Embedets Beskaffenhed, men ikke til Lønnens Størrelse, saa maatte man vel sige, at f. Ex. den islandse Amtmand ved at forflyttes ned til Danmark begynder forfra, men at derimod Overpræsidenten i Kjøbenhavn, der staaer i samme Klasse, ikke skulde begynde forfra. Det er den store Mangel, der i den Henseende er tilstede, at hvad der er fremkommet er aldeles stykkevis, og det vil derfor være ligesom et Supplement til Loven, hvis den høitærede Minister vilde udtale hvorledes han mener, man i disse Tilfælde vil forholde sig.

Der er et andet Spørgsmaal, der kan have ikke liden praktisk Betydning. Naar der er tillagt Embedsmænd fri Bolig, vil jeg spørge, om det er virkelig fri Bolig, saaledes som f. Ex. Amtmændene i Slesvig have den, hvor Skatter og Reparationer betales af det Offentlige, eller om det er som paa flere Steder i

Danmark, hvor disse Udgifter betales af den, der nyder fri Bolig, idet jeg af min egen Erfaring kan erklære, at i saa Fald vil Huusleien kunne blive meget høi. Jeg antager imidlertid, at det er virkelig fri Bolig, der menes, og finder dette bestyrket derved, at der gives Equivalent derfor, thi den, der faaer Huusleiegodtgjørelse og leier selv, har jo ikke Noget at gjøre med Skatter og Reparationer. Hvad det Spørgsmaal angaaer, som den første Landsstingsmand, der havde Ordet (Bjerring), oplæste, skal jeg tillade mig at bemærke, at i forrige Session, da dette Spørgsmaal blev forhandlet, var jeg ikke tilstede, og jeg har altsaa en fuldkommen fri Stilling med Hensyn til mit Votum i denne Sag. Jeg haaber, at det ikke vil tages ilde op, naar jeg tilføjer, at jeg har meget god Grund til at ønske, at denne Lov maatte udkomme. Jeg har nemlig tilstrækkeligt gjort den Erfaring, at den mit Embede tillagte Løn ikke er tilstrækkelig. Jeg bemærker det kun en passant, idet jeg ikke nogenstunde har begjært Forøgelse. Det var mig derfor ikke ubehageligt, at da denne Lov først fremkom, var der en Yttring, der saaldt i det andet Thing, at der var visse Embeder, der ere aldeles utilstækkeligt gagerede, og deriblandt vare Amtmændene just nævnte, og denne Yttring saaldt fra den Side, hvorfra man ellers nærmest kunde vente Modstand. Ved dette Lovforslag er der tilføjet Forbedringer i disse Embedsmænds Indtægter, men de ere ikke komne dem til gode paa Grund af Omstændigheder, der have været vedkommende Embedsmænd utilregnelige, nemlig constitutionelle Stridigheder mellem de to Thing. Jeg kunde, som sagt, selv have en naturlig Anledning til at ønske, at denne Lov kom ud, hvilket jeg forresten kun anfører, fordi jeg haaber, at det vil lægge yderligere Styrke i mine Ord, naar jeg opfordrer det ærede Thing til at see bort fra saadanne underordnede Hensyn ved at afgjøre Spørgsmaal som det foreliggende. Jeg har ikke deeltaget i Forhandlingerne i forrige Session, men jeg kan dog sige, at jeg med stor Opmærksomhed i Frastand har fulgt Forhandlingerne, og for mig stod det som en klar Overeenskomst mellem begge Thing, at denne Paastand paa en Besillingsparagraff blev frafalden af det andet Thing, hvorimod man